Dosar nr. 2-198/24; PIGD: 2-24027463-24-2-12032024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 august 2024 or. Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central,
Instanţa de judecată compusă din:
Judecătorul: Ţurcan Romina

soluţionând conform procedurii privind cererile cu valoare redusă, cauza civilă după cererea de chemare în judecată înaintată de Î.M. ”Incaso” S.R.L., reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei,-

A C O N S T A T A T :

La data de 12 martie 2024, reclamanta Î.M. ”Incaso” S.R.L., prin intermediul reprezentantului său - avocatul Eugeniu Bujoreanu, s-a adresat împotriva pârâtului ***** cu prezenta acţiune, prin care solicită încasarea datoriei în sumă de 5 000,00 lei, încasarea taxei de timbru în sumă de 200,00 lei, încasarea penalităţii de întârziere în sumă de 1 198,04 lei, precum şi încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică în sumă de 500,00 lei şi încasarea taxei de stat în sumă de 297,89 lei.

Motivarea acţiunii se rezumă la aceea că, la data de 22 octombrie 2021 între O.C.N. ”AVENTUS FINANCE” S.R.L., în calitate de creditor, şi cet. *****, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 210153 din aceeaşi dată şi executat la sediul creditorului.

Contractul de credit nebancar a fost încheiat la distanţă în condiţiile dispoziţiilor Legii nr. 157 din 18.07.2014 despre încheierea şi executarea contractelor la distanţă privind serviciile financiare de consum, prin aplicarea semnăturii electronice simple de către debitor în conformitate cu procedurile specificate în termen şi condiţii de utilizare a serviciilor financiare nebancare disponibile pe pagina www.credit7.md.

Potrivit contractului de credit, debitorul a primit suma creditului solicitat cu obligaţia restituirii împrumutului şi dobânzii în termenul indicat.

Se menţionează în textul acţiunii că, pentru neexecutarea obligaţiilor asumate de rambursare a împrumutului, potrivit prevederilor din contractul de credit, debitorul s-a obligat să achite o penalitate în mărime de 1,00 % pentru fiecare zi de întârziere din suma scadentă.

Necăutând la respectarea obligaţiei asumate de către O.C.N. ”AVENTUS FINANCE” S.R.L. de acordare a împrumutului, ***** până la ziua de azi nu a rambursat suma creditului.

Ulterior, în temeiul contractului de cesiune încheiat între O.C.N. ”AVENTUS FINANCE” S.R.L. şi Î.M. ”Incaso” S.R.L., a fost cesionată creanţa formată în baza contractului de împrumut nr. 210153, iar împrumutatului i-a fost expediată notificarea prin care a fost informat despre cesiunea creanţei. Totodată, în adresa împrumutatului a fost expediată reclamaţia prin care a fost informat repetat despre cesiunea creanţei şi despre nerespectarea clauzelor contractuale şi

obligaţiunea acestuia de returnare a creditului, penalităţii calculate conform contractului în beneficiul Î.M. ”Incaso” S.R.L..

Susţine autorul acţiunii că, la data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria cet. ***** faţă de ÎM Incaso SRL constituie suma de 6 198,04 MDL, fiind calculată în felul următor: suma împrumutului restant (capital/principal) - 5 000,00 MDL; penalitatea de întârziere restantă (dobânda de întârziere) - 1 198,04 MDL.

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 13 martie 2024 a fost acceptată cererea înaintată spre examinare în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă. (f.d.32)

Pârâtului ***** i-au fost expediate spre comunicare cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate la adresa de domiciliu, iar conform avizului de recepţie, pârâtul nu a recepţionat corespondenţa, factorul poştal fiind restituit cu menţiunea ”Plecat”.

Astfel, reclamantul a asigurat înştiinţarea pârâtului prin intermediul publicităţii.

Studiind materialele cauzei civile, judecătorul ajunge la concluzia că pretenţiile din cererea de chemare în judecată sunt parţial întemeiate din următoarele considerente.

Conform art. 276^2 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Potrivit art. 276^3 alin. (1) - (2) al aceluiaşi Cod rezultă că, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

În conformitate cu art. 276^4 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

Din sensul art. 901 alin. (5) Cod civil urmează că, neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligaţiei.

Conform art. 1763 Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în

scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, precum şi alte organizaţii care acordă credite în baza legii.

Conform art. 1764 Cod civil, părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante. Creditorul nu poate modifica în mod unilateral mărimea dobânzii decât în cazurile prevăzute de lege sau de contract. În cazul când contractul prevede dreptul băncii sau a organizaţiei de creditare nebancară de a modifica în mod unilateral mărimea dobânzii, aceasta se va efectua în funcţie de rata de bază a Băncii Naţionale, de rata inflaţiei şi de evoluţia pieţei financiare bancare şi nebancare, ţinându-se cont de principiul echităţii. Creditorul îl va anunţa în scris pe debitor despre modificarea mărimii dobânzii cu cel puţin 10 zile înainte de modificare. Mărimea nouă a dobânzii se va aplica la soldul, existent la data modificării, al creditului.

Potrivit înscrisurilor existente la materialele cauzei civile, instanţa stabileşte cu certitudine că, la data de 21 octombrie 2021, între O.C.N. ”AVENTUS FINANCE” S.R.L. şi *****, a fost încheiat contractul de credit nr. 210153. (f.d.12-19)

La data de 22 octombrie 2021, conform ordinului de eliberare nr. 875BD576-5AD6-4, de către O.C.N. ”AVENTUS FINANCE” S.R.L. a fost oferită lui ***** suma creditului de 5 000,00 MDL. (f.d.20)

În baza contractului de cesiune a creanţei nr.CES_5/2023/15_8 din 15 mai 2022, cedentul O.C.N. ”AVENTUS FINANCE” S.R.L. a cedat în favoarea cesionarului Î.M. ”Incaso” S.R.L. dreptul de creanţă împotriva debitorilor săi, fapt confirmat actul de predare-primire a creanţei 221118141655 în temeiul contractului de cesiune a creanţelor din data de 15 mai 2022. (f.d.26-29)

De către reclamanta Î.M. ”Incaso” S.R.L. a fost expediată la 12 iunie 2023 în adresa pârâtului ***** o reclamaţie prin care a solicitat achitarea datoriei, şi care nu a fost recepţionată de pârât, fiind restituită cu menţiunea ”Nereclamat”. (f.d.24, 25)

Din certificatul de datorie conform contractului de împrumut cet. *****, se pretinde că, acesta nu îşi execută obligaţiunile de rambursare a împrumutului, aşa cum ultimul a achitat doar suma de 3 801,96 lei (conform certificatului de datorie anexat la f.d.23), acumulând astfel, o datorie faţă de IM Incaso SRL, drept cesionar al O.C.N. ”AVENTUS FINANCE” S.R.L., în sumă totală de 6 198,04 lei, constituită din împrumutul – 5 000 lei, penalitatea pentru întârziere – 1 198,04 lei. (f.d.23)

Conform art. 774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.775 alin.(1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 858 alin.(2) Cod civil, Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 1247 alin.(1) Cod Civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.

Judecătorul reţine că obiectul acţiunii derivă din contractul de credit nr. 210153 din 21.10.2021, încheiat între părţi, unde sunt stipulate toate condiţiile care urmau a fi respectate. Obiectul contractului prezenta acordarea unui împrumut.

Prin urmare, contrar prevederilor contractului numit, în coroborare cu prevederile art. 774, 776 CC, pârâtul nu şi-a onorat obligaţiile contractuale asumate şi nu a achitat datoria acumulată.

La materialele cauzei careva reclamaţii nu sunt şi contractul nu este anulat. La reclamaţia expediată în adresa pârâtului, ***** nu a reacţionat pozitiv, şi nu a întreprins careva acţiuni în vederea soluţionării litigiului apărut.

În conformitate cu art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să îşi dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 al aceluiaşi Cod, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

Din contractul nominalizat supra, pârâtul *****, urma să restituie împrumutul în termen de 12 luni, în limita sumei de 7 600,19 lei fiind indicat termenul limită de 21 octombrie 2022 (f.d.16), însă până la momentul actual pârâtul a achitat doar o parte din credit în sumă de 3 801,96 lei, *sumă care în cuantum integral a fost atribuită de creditor la linia de plăţi în contul ”Penalităţii pentru întârziere 1% la 100 de zile, calculată din 15.05.2022”* (f.d.23).

Având în vedere faptul că până în prezent pârâtul n-a executat obligaţia de restituire integrală a creditului conform graficului menţionat, instanţa ajunge la concluzia de a admite în parte pretenţia privind încasarea sumei împrumutului contractat, în cuantum de 1 198,04 lei, cu

titlu de împrumut restant *(5 000,00 lei - suma iniţială a contractului, din care a fost dedusă suma achitată de pârât - 3 801,96 lei).*

Conform pct. 4.7., pct. 6.5. din contract, în situaţia în care Împrumutatul nu achită ratele împrumutului, conform graficului de rambursare indicat în Anexa nr. 2 la prezentul contract, Împrumutătorul va aplica pentru fiecare zi de întârziere până la rambursarea totală a restanţei, *o penalitate zilnică în mărime de 1,0000%,* minimum 30,00 MDL, pentru fiecare zi de întârziere din suma fiecărei rate neplătite. (f.d.13)

Conform art. 901 alin (1) şi (5) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare. Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligaţiei.

Conform art. 934 Cod civil, creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată. Despăgubirile trebuie să acopere doar prejudiciul suferit de creditor care este consecinţa directă şi necesară a neexecutării. Prejudiciul reparat prin despăgubiri cuprinde şi prejudiciul viitor care, în mod rezonabil, s-ar fi produs. Prejudiciul cuprinde prejudiciul patrimonial şi nepatrimonial (moral). Debitorul răspunde pentru fapta reprezentantului său şi a persoanelor cărora le-a încredinţat executarea obligaţiei în aceeaşi măsură ca pentru propria faptă.

Conform art.942 alin. (4) Cod civil, în cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întârziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întârziere.

Conform art. 947 alin (1) – (4) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere. Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decât prejudiciul.

Articolul 949 Cod civil reglementează că, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii. Nu se poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestaţiei şi nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligaţiei. Creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile prevăzute de lege sau contract,

creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă). În cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Astfel, clauza penală este datorată, numai dacă sunt întrunite condiţiile necesare acordării de despăgubiri, însă creditorul nu trebuie să facă dovada existenţei prejudiciului, întrucât legea porneşte de la ideea că lipsa de folosinţă a unei sume de bani provoacă creditorului un prejudiciu, constând în cuantumul penalităţilor datorate, pe perioada întârzierii la executare. Clauza penală reprezintă o convenţie accesorie cu toate consecinţele, decurgând din aceasta calificare, dar, în acelaşi timp, reprezintă şi o pedeapsa privată reparatorie. Aşadar, clauza penală reprezintă, în primul rând, o pedeapsă civilă şi numai apoi, doar în măsura în care sa produs un prejudiciu, este şi o reparaţie. Scopul clauzei penale este determinarea anticipată a cuantumului despăgubirilor ce vor fi plătite de către debitor, iar nu crearea unei posibilităţi pentru debitor de a se libera de obligaţia principală, asumată printr-o altă prestaţie.

Conform art. 953 alin. (1), (2) Cod civil, în cazuri excepţionale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanţa de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalităţii disproporţionat de mari. La reducerea penalităţii, trebuie să se ţină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci şi de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului. Nu se admite reducerea penalităţii în cazul în care aceasta a fost stinsă prin executare benevolă.

În conformitate cu art. 1069 alin. (1)-(6) Cod civil, clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Dacă una dintre părţi propune celeilalte părţi să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse. Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual. În contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea dispoziţiilor prezentului capitol pentru restul contractului. Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicând diferite părţi şi care nu a fost negociată individual.

În conformitate cu art. 1072 alin (1) Cod civil, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

Conform art. 1077 alin. (1) pct. 3) Cod civil, sânt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului.

Conform art. 1079 Cod civil, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauzele indicate la art.1077 alin. (1) pct.1)-3) sânt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.

Totodată, în conformitate cu art. 1077 alin. (6) din Codul civil, sunt abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect, solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale.

Astfel judecătorul reţine că, că într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei credinţe, consumatorul.

Prin urmare, potrivit naturii juridice şi clauzelor contractuale inserate în contractul de credit, acesta este unul de adeziune şi forţa obligatorie a acestora este incontestabilă, însă contractul nu are putere de lege dacă contravine normelor imperative, bunelor moravuri şi legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, care se evaluează de către instanţa de judecată.

În această ordine de idei, judecătorul califică contractul nominalizat ca fiind un contract de adeziune, or, clauzele acestuia au fost formulate din timp de către reclamantă pentru o multitudine de potenţiali clienţi, fiind propuse şi încheiate fără posibilitatea de a fi negociate.

Reieşind din conţinutul prevederilor legale enunţate supra, prevederile clauzei din dispoziţiile generale ale creditului din 21 octombrie 2021 care se referă la penalitatea de întârziere în mărime de 1,0000%, creează un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor, dezechilibru care este în detrimentul pârâtului.

Or, o clauză contractuală standard este lipsită de efect dacă prejudiciază disproporţionat, contrar principiilor bunei-credinţe, cealaltă parte a contractului. În acest sens, se iau în considerare conţinutul contractului, împrejurările în care clauza este inserată în contract, interesele reciproce, alte împrejurări. Caracterul inechitabil al clauzelor contractuale standard se prezumă în caz de dubiu dacă o prevedere nu este clară.

Mai mult, judecătorul subliniază că, la caz urmează a fi aplicat regimul restricţiilor introdus prin art. 15 al Legii privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202/12 iulie 2013.

Aşadar, conform art. 7 lit.a) al Legii nominalizate, se interzice aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator.

Conform art. 15 alin. (9) al Legii privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12 iulie 2013, În cazul încălcării prevederilor alin. (7) sau (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi). Prezenta prevedere se aplică inclusiv

în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat.

Prin urmare, analizând în ansamblu circumstanţele cauzei examinate, judecătorul constată că penalitatea este nejustificată şi calculată contrar art. 15 alin (7) al Legii privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12 iulie 2013, fapt pentru care va admite parţial cerinţa, calculând penalitatea după formula 1 198,04 lei (împrumutul restant) x 0,04% x 100 (zile întârziere) = 47,92 lei.

În conformitate cu art. 82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză, cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform ordinului de plată nr.1727 din 28 februarie 2024, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a achitat suma de 297,89 lei cu titlu de taxă de stat (f.d.5).

Astfel, judecătorul ajunge la concluzia că urmează a fi compensate, în conformitate cu art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, de la partea care a pierdut procesul şi anume de la ***** în beneficiul reclamantei Î.M. ”Incaso” S.R.L. cheltuieli de judecată cu titlu de taxa de stat proporţional pretenţiilor admise în mărime de 250 lei.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) şi (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Din materialele cauzei rezultă că la data de 28 februarie 2024, IM Incaso SRL a achitat suma de 500 lei cu titlu de asistenţă juridică, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1829. (f.d.6)

În acest sens, judecătorul consideră necesar de a încasa de la pârât în beneficiul reclamantei cu titlu de asistenţă juridică în mărime de 500 lei.

De asemenea, instanţa reţine că, partea reclamantă a suportat inclusiv cheltuieli ocazionate pentru înştiinţarea publică a pârâtului, în mărime de 100,00 (una sută) lei, justificate prin extrasul din ziarul ”Makler” şi actul de prestare a serviciilor publicitare, de rând cu ordinul de plată din 17 aprilie 2024.

Drept urmare, judecătorul consideră necesar de a încasa de la pârât în beneficiul reclamantei cu titlu de cheltuieli judiciare inclusiv suma de 100 lei.

Cât priveşte cerinţa de încasare a taxei de timbru, instanţa notează că potrivit Legii nr. 213 din 31.07.2023, a taxei de stat, art. 2, (1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum şi pentru fiecare contestaţie împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenţionale atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac. (2) Taxa

de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul.

Aşadar, această solicitare a reclamantului urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

În rest, pretenţia cu privire la încasarea penalităţii, şi cererea de compensare a cheltuielilor de judecată, în partea ce depăşeşte suma încasată, se resping, ca neîntemeiate.

În conformitate cu art. 276^2 , 276^4 , 236, 239-240 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parţial acţiunea reclamantului.

Se încasează de la ***** în beneficiul Î.M. ”Incaso” S.R.L. împrumutul restant rezultat din contractul de credit nr. 210153 din 21.10.2021 încheiat cu O.C.N. ”AVENTUS FINANCE” S.R.L. în mărime de 1 198,04 lei, penalitatea în mărime de 47,92 lei, precum şi cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat proporţional părţii admise din pretenţii în sumă de 250,00 lei, cu titlu de asistenţă juridică în mărime de 500,00 lei, dar şi cheltuielile pentru înştiinţarea publică a pârâtului, în mărime de 100,00 (una sută) lei, iar în total suma de 2 095,96 lei (două mii nouăzeci şi cinci lei, 96 bani).

În rest, pretenţia cu privire la încasarea penalităţii într-o sumă mai mare, încasarea taxei de timbru, precum şi cererea de compensare a cheltuielilor de judecată, în partea ce depăşeşte suma încasată, se resping, ca neîntemeiate.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 zile din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul central).

Judecătorul /semnătura/ Ţurcan Romina

Copia justă
Confirmă judecătorul Ţurcan Romina